

det med en vis Varme i Diebliffet, troer, at denne Varme kommer fra Brede mod Ministeren, isædetfor at det er en ganske naturlig Følge af den Interesse, han har for Spørgsmaalet selv.

Den ærede Minister har sagt, at den enkelte Rigsdagsmand er ikke berettiget til at opfaste sig til Repræsentant for den forstandige Deconomi, men jeg har heller aldrig sagt, at jeg anderledes var Repræsentant derfor, end enhver anden Rigsdagsmand bør være. Har jeg paastaet Andet, end at der her var kommet visse Momenter ind, der ikke før havde været tilstede, og som opfordrede til at tage denne Sag under næriere Overveielse? Er det en uforstandig Deconomi at raade til, at man, naar det kongelige Bibliothek trænger til Ombygning, og det nuværende Universitetsbibliothek heller ikke har en tilstrækkelig Bygning, og det Spørgsmaal flere Gange har været reist, om ikke disse to Bibliotheker kunne sammensmeltes paa en af to nærmere betegnet Maade — at man saa netop overveier dette Spørgsmaal paany? Vilde nogen Privatmand bære sig ad paa anden Maade, dersom han havde et lignende Bygningsforetagende at udføre? Vilde han da ikke søge at indrette sine Bygninger saaledes, at Alt kunde finde en passende Plads, og at der kunde spares saa megen Plads som muligt?

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har troet, at vi ved dette Punkt kunne undlade at tage strengt oeconomicke Hensyn, fordi det var et Institut, der havde særlige Midler; men deri troer jeg dog ikke, at han har Ret. Det forekommer mig, at man ved ethvert Voteringspunkt, der forelægges Thinget, maa tage alle de Hensyn, der i og for sig bør tages ved Sagen (Monrad: Hør!) og det er netop det, jeg har gjort (Monrad: Nei!). Ja det er en meget nem Maade at ville gjøre Sligt til Intet ved nogle Raab, men tag de enkelte Ting frem, gennemgaa dem og viis, hvori det Feilagtige bestaaer (Karm i Salen). Ja, jeg skal nu aldeles ikke forlænge Debatten (Hør! Hør!). Det følger af sig selv, da der i den vel er sagt tilstrækkeligt, og den ffendtlige Stemning, som nu

vises af Ministeriets Tilhængere og mine Modstandere, vil ikke bevæge mig til at fortsætte den længere end højst nødvendigt. Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg endnu har at gjøre. Dengang der blev bevilget en Sum til en Præmie for en sliq Bygning, blev det meget bestemt udtalt her i Salen, at man ikke skulde gjøre en saa stor Modstand imod denne lille Sum; thi vi maatte bestandig hufte paa, at vi havde det i vor Magt at nægte Bygningen selv, naar der blev Spørgsmaal derom; men nu da Bygningen foreligger, siger man netop: I have jo bevilget Præmien, altsaa maae I virkelig ogsaa bevilge Bygningen (En Stemme: Nei! Nei!). Ja, hvis den ærede Rigsdagsmand ikke vil troe det, skal jeg til 3die Behandling oplæse, hvem der har sagt det, hvis den ærede Formand tillader det (En Stemme: Nei, lad os faae det at vide strax!). Sagen vil jo endnu engang komme til Behandling, der er altsaa ingen Tid spildt ved at opsætte det til den Tid, de Herrer ere jo desuden utaalmodige efter at komme bort (M. Hage: Ja!). Ja, den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds er jo især utaalmodig (Munterhed).

Formanden: Maa jeg bede de ærede Rigsdagsmænd om at forholde sig rolige, og den ærede Taler om at fortsætte uden de mange Sideveie, som ikke høre til Sagen.

G. Winther: Den ærede Formand vil jo dog vist indrømme, at jeg paa en ubillig Maade blev afbrudt.

Formanden: Derfor har jeg bedet de ærede Rigsdagsmænd om ikke at forstyrre Taleren, og den ærede Taler om ikke at gaa videre end til det, der hører til Sagen.

G. Winther: Det var altsaa det, jeg vilde sige, at denne Opfordring forrige Gang og denne Dabel nu passe ikke sammen.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det er kun et Par Ord, jeg skal bemærke i Anledning af, hvad der blev yttret af den